

Tilfældet, modsætter sig, at en Bestemmelse om, at det fremtidigt skal være saa, udtrykkeligt bliver indført i Lovforslaget; naar denne Regel i Realiteten altid har været fremherskende, hvorfor vil man da modsætte sig, at den bliver slaaet fast ved Lov. Den ærede Ordfører hittede endvidere, at man meget let blandt Lieutenanterne, som jo ville have gjort Tjeneste i en Karrække, vil kunne udfinde dem, der ere i Besiddelse af fremragende Egenstaber. Det troer jeg imidlertid ikke er saa let. Udtrykket „fremragende Egenstaber“ er et Udtryk, som jeg er bange for; jeg er ikke bange for de virkelig fremragende Egenstaber, men jeg er bange for, at man skal søge at udfinde de fremragende Egenstaber ved Hjælp af Examen. Jeg har al Respekt for theoretisk Dannelse, men jeg er bange for, at man skal gjøre Brug af den paa en Maade, som ikke er den rette. — Den ærede Ordfører hittede fremdeles, at, hvis vi i 1848 havde haft et System, isølge hvilket yngre Mænd kunde være komne i Generalclassen, vilde det ikke have været nødvendigt at gaa til Oberstclassen for at finde en Højstkommanderende. Det kan gjerne være, at man da ikke vilde have haft det nødvendigt; men om man alligevel havde gjort det, vilde det ikke have skadet det Allermindste, thi om man til Højstkommanderende vælger en General eller Oberst, er aldeles ligegyldigt; man har ingen Garanti deri, at man tager den Kommanderende blandt dem, der kaldes Generaler, og ikke blandt dem, der kaldes Oberster. Hvad forresten „yngre Mænd“ angaaer, da vil jeg tillige sige, at Ungdommen ganske vist har sine store Fortrin, men at Ungdom dog ikke er Alt; der gives tilforlædeligt yngre Mænd, hvem vanskelige Hverv ikke kunne betroses, hvorimod der omvendt findes ældre, hvem man med Tryghed kan overdrage saadanne Hverv. Jeg siger kun, at hverken det Ene eller det Andet er nogen Regel. Den Betragtning, at vi i 1848 ikke vilde have haft nødvendigt at gaa til Oberster, naar vi havde haft yngre Generaler, har altsaa ikke nogen stor Betydning for mig, thi det vilde jo dog slet ikke være sagt, at man blandt blise yngre Generaler vilde have fundet Mænd, som man, om man end paa Grund af deres Ungdom havde særlig Tillid til dem, vilde

kunne have valgt til Højstkommanderende for Hæren.

Strabbe: Der er blevet anført et Par Argumenter mod Endringsforslaget under Nr. 38 om Forsømmelse til Capitain efter Aldersordenen, som jeg finder mig foranlediget til at imødegaae. Det ærede Medlem for Njøbenhavns 9de Valgtreds (Turen) meente, at dette Forslag gik endnu videre end de tidligere Bestemmelser om Forsømmelse efter Aldersordenen, idet det hidtil kun havde været gjældende Regel, at der skete Forsømmelse efter Aldersordenen blandt dem, der egnede sig til at forfremmes, og han meente altsaa, at der ved den vidtgaaende Bestemmelse i Endringsforslaget Nr. 38 gaves Vedkommende en positiv Ret til Forsømmelse, selv om de egnede sig til Afsted (Turen: Det har jeg ikke sagt!). Jeg troer dog, at et saadant Argument kom frem; idetmindste har jeg opfattet, hvad der er blevet anført, saaledes. Men Bestemmelsen i Endringsforslaget indeholder jo kun, hvad der udtrykkeligt udtales i den, og det er klart, at den ikke gjør noget Indgreb i Kongens Ret til at afskedige dem, som ikke egne sig til Forsømmelse. Naar det af flere ærede Talere er blevet hævdet, at der neppe kunde være større Fare ved at give fri Forsømmelse efter Valg i denne Officerclassen end i de andre Classer, skal jeg dog dertil bemærke, at det, som Erfaringen altid har vist, netop er i den Alder, hvori disse Mænd ere, at Protection, Arbeiden af Paarørende, Familie og Andre fortrinnsviis gjør sig gjældende. Naar en Mand først kommer ind i den Alder, hvor han hverken trænger til en saadan Beskyttelse eller efter hele sit Forhold kan have Støtte hos Andre, der lede ham frem i Livet, er Faren for Protection langt mindre; netop i den yngre Alder gjælder det derimod, at alle Paarørende ville bringe den unge Mand frem; i den Alder protegeres han, og alle Foresatte bearbejdes, for at han kan komme frem. Naar nu hertil kommer, at de fleste Militaire, saavidt jeg har erfaret, ere enige om, at den rette Maalestol for Dygtigheden overordentlig let svigter, saa forekommer det mig, at der, hvormeget man end ønsker, at Dygtigheden skal være det Afgjørende, dog er